

[Malchau.]

200 Kr. eller et andet Beløb, kan vi jo drøfte.

Hvad angaar Lovforslagets § 2, drejer Bestemmelsen der sig jo ikke om særlig mange Personer. Da adskillige af disse i flere eller færre Aar har drevet maaske endog betydelig Sagførervirksomhed, mener jeg at kunne tiltræde, at der gives disse Personer, der har juridisk Eksamen for udstuderede med 2den Karakter, Adgang til at blive Landsretssagfører, som naturligvis under den Forudsætning, som ogsaa er nævnt i Lovforslaget, at de bl. a. har en Virksomhed som Underretssagfører bag sig paa mindst 5 Aar.

Jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige vor velvillige Medvirken til en hurtig Gennemførelse af de foreslaaede Ændringer i Retsplejeloven.

Lannung: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne i Hovedsagen give det foreliggende Lovforslag Tilslutning.

Med Hensyn til Enkeltheder skal jeg sige, at jeg er helt enig i, at Sagsgenstandsbeløbet 1 000 Kr. forhøjes til 2 000 Kr., noget, der er ganske rimeligt under Hensyn til Prisudviklingen m. v. Ogsaa denne Ændring understreger det Synspunkt, som jeg for mit Vedkommende tidligere har haft Lejlighed til at fremføre her i Salen, navnlig ved Spørgsmaalet om Deling af Retskredse, at det er magtpaaliggende altid at have for Øje, at ogsaa Underretterne til enhver Tid er besat med saa vel kvalificerede Personer som muligt.

Jeg hilser med stor Tilfredshed, at der efter de Ændringer, der her foreslaas, kan beskikkes Sagførere, som ikke er antaget af Justitsministeren. Det er rigtigt og velbegrunder ud fra saglige Hensyn, og paa Metierens Vegne kan jeg ogsaa kun med Glæde konstatere, at man endelig er naaet hertil. Det forekommer mig, at man kunde være naaet dertil for længst; men sent er bedre end aldrig. Jeg vilde ikke have haft noget imod, at man var gaaet videre, som foreslaaet af Sagførerraadet, men det er dog et betydeligt Fremskridt, der her foreligger, hvorved de praktiske Behov paa dette Omraade vel nok i væsentlig Grad kan imødekommes. Det er med Tilfredshed, jeg ser, at Justitsministeren ikke er vejet tilbage for at komme med dette rimelige Forslag, selv om det staaende Retsplejeudvalg ikke har tiltraadt det, men vel tværtimod fra raadet Ændringen. Hvad der her gennemføres, er i øvrigt principielt paa Linie med den Ordning, der allerede for Tiden gælder

ved Sager angaaende Landsforræderi og landsskadelig Virksomhed efter Straffelovstillaegget. Spørgsmaalet om, hvorvidt Formuleringen af Betingelsen „findes egnet“ er helt den rigtige, vil jeg ogsaa gerne være med til at se nærmere paa. Ogsaa jeg er standset ved denne Formulering, som jeg ikke synes er helt, som den bør være.

Der er et andet herhenhørende Spørgsmaal, jeg gerne vil benytte Lejligheden til at berøre ganske kort over for den højtærede Justitsminister. Justitsministeren har jo altid interesseret sig varmt for Retsplejeloven og Retsplejen i det hele, derunder ogsaa Spørgsmaal Sagførerstanden vedrørende, og jeg venter nu et Initiativ fra den højtærede Justitsminister f. Eks. med Hensyn til Spørgsmaalet om Møderet for Højesteret. Det forekommer mig en fuldkommen urimelig Ordning, at der ikke kan aflægges Prøve, før en Landsretssagfører har været i Virksomhed som saadan i 8 Aar, altsaa i mange Tilfælde 12—13 Aar efter, at han er startet som Sagførerfuldmægtig. Den gamle Regel om 3 Aars Virksomhed var langt rimeligere, 8 Aar er i hvert Fald en alt for lang Tid, da det for mange, og ikke de ringeste, betyder, at de da er blevet saa optaget af deres Virksomhed og eventuelt er kommet ind i saa meget, at de ikke uden Vanskelighed kan afse Tid m. v. til Gennemførelse af en Prøveprocedure, saaledes som Reglerne for denne nu en Gang er. Og paa den anden Side involverer Prøven paa et saa sent Tidspunkt ogsaa ganske klart andre uheldige Sider. Denne Regel burde derfor i hvert Fald ændres. Men endnu bedre var det ud fra mit Synspunkt at tage hele dette Spørgsmaal op til en gennemgribende Revision, saa at der gives Sagførere en videregaaende Adgang til at give Møde for Højesteret ikke blot i egne Sager, men i Almindelighed, hvad enten der saa skal være Tale om en egentlig Prøve, eller Spørgsmaalet om Mødeadgangen bør afgøres paa anden Maade.

De øvrige Spørgsmaal, som Lovforslaget giver Anledning til at drøfte, kan jeg for mit Vedkommende nøjes med at komme ind paa i Udvalget, og jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Justitsministeren (Elmqvist): Jeg takker de ærede Ordførere for den overmaade velvillige Behandling, Lovforslaget har faaet. Ogsaa jeg finder det naturligt, at Lovforslaget kommer til Behandling i et Udvalg, og der vil vi saa kunne drøfte de Enkeltheder, som der er Anledning til at tage op til nærmere Undersøgelse. Dog er der for-